Caius Licinius Calvus

(Ceresről)

És szent törvényekre tanított, és szeretett, szép
testeket egybekötött, alapított sok csuda várost,
s lánya, Proserpina, éji lakából földre lopott fényt.

(Epithalamium-töredék)

Még mielőtt nyugaton sugarazna a Hesperus éke,
hívd a szobádba Venust, ki hatalmas az égilakók közt,
s add fabubáidat át: kedveskedj így neki méltón.

(Curiusra)

Curius kitanulta jól a kockát:
nincs ínyére vesződni durva földdel.
Kockát vetni tudós! Kemény rögök közt
nem túrkál – de, ha kockapörgetéskor
izgul már, pimasz orrát túrja rögtön!

(Változatok Pompeius Magnusra)

1.

Magnust rettegik, ő meg egy ujjal a gyér fejebúbját
feszt vakarássza. Vajon pont mit akarna? Fiút.

2.

Magnust félik a hímek. Egy ujjal a gyér fejebúbját
bezgeti feszt. Na tudod, pont mit akarna ma? Faszt.

(Változatok Nicomedesre)

1.

– v v / – v v / – v v / – Bithynia s összes
kincse övé, aki rég Caesart kúrta faron.

2.

– v v / – v v / – v v / – Bithynia kincsét
bírta vala, s Caesart kúrta valagba, de rég!

3.

– v v / – v v / – v v / – Bithynia kincsét
bírta vala, s Caesart is vala, sőt: valagát!

(Egy popularis politikusra)

Vak, papoló borbély kaparássza le sanda pofádat –
s hogyha beléhalsz, sírjon utánad a Porta Capena.

(Töredékek az Ióból)

1.

Aj, szomorult szűz, majd keserű füveket legelészgetsz.

2.

Álomsúly nehezült lecsukódó szembogarakra.

3.

Nap sem jár-kel örökkön az útján: tudja, lenyugszik
majd kipihenni nagy, égi futását, s én sose nyugszom.
Jós eszem esztelen ontja magára sok őrület átkát:
tébolyodottan hajt a bögöly tova Bosporus árján,
s már hidegen, sebesen vet a sodrás bistoni tájra.

4.

– vv / – hím magzata terhét hordta a méhe.

(Töredék az Endymionból)

Álmok az alvót úgy szövik át, mint földet erecskék,
fény a vadont s a hegyek taraját, hol a Hold vonul éjjel:
vadvizeken lopakodva ezüst haja fátyol az erdőn,
s lépte a sziklán, mint a tünékeny, szent fiatalság.

Kovács András Ferenc *műfordításai*

Caius Licinius Calvus (i.e. 82 – i.e. 47?) előkelő plebejuscsaládból származó római szónok és költő, Catullus legjobb barátja. Irodalmár barátaival együtt elhatárolta magát Caesar és Pompeius politikai törekvéseitől. A szónoki pályán Cicero vetélytársának számított. A fiatal, művelt ifjak körének, a „neoterikusok" néven emlegetett csoportnak irodalomelméleti megalapozójaként kedvelt költő maradt az augustusi aranykor idején is. Számos költői művéből mindössze 156 vers, illetve 21 töredék maradt ránk. Ezen utóbbiakból közlünk most 11 darabot.